

rava els seus propis treballs, que molt sovint refusava per excessives les renumeracions que li eren acordades.

Els seus descobriments florístics comunicats anys ha a CADEVALL, aquest els consignà en diverses memòries i en la *Flora de Catalunya*; foren la base, de la *Flora del plà de Bages* que publicà el Dr. SALLENT. Jo mateix els he fet constar quan s'ha escaigut en mon *Assaig fitopogràfic de Bages*

Ultimament s'enemistà amb la botànica, o, al menys, volia que constés aixís de totes passades. El motiu d'aquest fer mai no el deixà endevinar. Però éll volia, i no s'obeïa a si mateix, perquè qualsevol incidència de la conversa el portava novament a discursejar sobre les plantes. Beneïda afició! Podem estar segurs que no la perdé fins a la mort.

Conexedor de les llengües clàssiques i de les modernes, aquests darrers anys es dedicà a la paleografia. Compartia les seves activitats amb les dues aficions. I era home, ensemps, de memòria excel·lent, que donava gust conversar-hi.

Descansi en pau l'estimat botànic!

F. Q.

Notes Bibliogràfiques

Eulófidis de España (2.ª nota). Ricardo GARCÍA MERCET. Boletín de la Real Sociedad Española de Historia Natural. Tomo XXIV.—Núm. 10, Diciembre de 1924, p. 458-468 (fig.) (Publicado el 30 de diciembre de 1924). Madrid.—En aquesta nota l'autor tracta primerament del gènere *Hemiptarsenus* amb una clau dicotòmica de les espècies espanyoles del mateix ♀♀ seguint la sinonímia i la distribució geogràfica llur en les províncies de Santander i la de Madrid. Després descriu el gènere *Cleolophus* nou, quina espècie *Cl. autonomus* nov. sp. queda descrita sobre un exemplar ♀ de Girona aplegat sobre plantes gramíneas silvestres. Una bona figura.—A. CODINA.

Über Myriapodem von Mallorca und Ibiza (Zugleich 100. Diploden-Aufsatz) Dr. K. W. VERHOEFF. Pasing bei München (Dazu 13 Abbildungen) Eutomologisk Tidskrift, Utgiven av Eatomologiska Foreningen i Stockholm Arg. 45, Häft. 2-3, pp. 99-119. 1924.—Els Myriapods recol·lectats

en les Balears i Pityuses pel Dr. F. Söderlund (1870-71), han sigut després de més de mig segle d'ésser en alcohol, estudiats per l'autor d'aquesta interessant contribució en coneixement d'aquella fauna insular i de quina sols es coneixen poca cosa més qu'els procedents de les excursions de L. Koch (1882) en Verh. zool. botan. Ges. Wien i que segons l'autor a l'estat científic actual són sens valor.

Els Myriapods són:

1. *Glomeris (Stenopleuromeris) ibizana* n. sp. de Eivissa, S. Antoni.
2. *Brachydesmus superus portopinensis* Verh.
3. *Strongylosoma (Eutothalassinum) söderlundi* n. sp.

Pels nombrosos individus de abdos sexes rebuts creu qu'és la espècie més freqüent de Miriapod de la illa de Eivissa.

4. *Schizophyllum (Bothroiulus) ibizanum* n. sp. Eivissa, S. Antoni.
5. *Nesoporogaster* n. g. *excavatum* n. sp. Eivissa.
6. *Pachymerium ferrugineum insulanum* Verh. Eivissa; Palma.
7. *Geophilus truncorum ribauti* Bröl. Eivissa.
8. *G. poseidonis* Verh. Eivissa.
9. *Dignathodon microcephalum* Latz. Palma, Soller.
10. *Chaetechelyne vesuviana* Newp. Palma, Soller.
11. *Scolopendra oranensis* Luc. var. *lusitana* Verh. Eivissa, S. Antoni; Formentera; Palma, Soller.

Un *Lithobiidae* de Eivissa no era determinable.

Ultra de les descripcions, dona en cada cas una crítica raonada, 13 il·lustracions en el text. A. CODINA.